

JAUNAIS CELS

Agrofirmas „Sarkanais Oktobris“ laikrosts

1945. gada 9. maijs — mūsu Uzvaras diena, visas tautas prieka un sēru diena. Briesmīgā un asinainā kara izbeigšanās diena. Gadu desmitus mēs to godinām kā tautu Miera un Cerību dienu. Mēs katrs dzīvojam ar domu par nākotni, tās dēļ strādājam un cenšamies to paaudžu labā, kas nāks pēc mums, bet lai mēs varētu īstenot savas ieceres, lai varētu piepildīt savus sapņus, mums vajadzīgs stingrs un drošs miers.

Padomju tautas Uzvaras Lielajā Tēvijas karā 45. gadadienas priekšvakarā Riebiņu kultūras namā sapolcējās kara un darba veterāni, karavīri, internacionālisti, viņu radnieki, draugi un paziņas. Riebiņu vidusskolas audzēkņi, ciemata iedzīvotāji. Zelta spīdumā pie veterānu krūtīm laistījās ordeni un medaļas, ar ugunsārtu liesmu zaļgoja krāšņi uzplaukušie neļķu ziedi un tad pat krāsā bija lentītes, ko kopā ar piemiņas nozīmītiem jūšušajiem kaujiniekiem pie svārkū atlokiem piesprauda meitenes.

Mūsu saimniecībā dzīvo 25 Lielā Tēvijas kara dalībnieki, deviņi no viņiem joprojām aktīvi un ieinteresēti līdzdarbojas saim-

Kara veterānu godināšana

nieciskajā ražošanā. Nosaukšu šos cilvēkus — Grigorijš Stepanovs, Jefims Mihailovs, Minajs Masiobojevs, Ivans Mihailovs, Jānis Tučs, Stanislavs Bindars, Mihails Seļivanovs, Ivans Aleksejevs un Aleksejs Danilovs. Viņi jau visi ir pensijā, atpūtā, ko godam nopelnījuši, savu paveikuši arī pēckara darbos, taču joprojām iet kopsolī ar citiem — mūsu kopsaimniecības darbaspējiem kālhozniekiem.

Saimniecībā dzīvo un strādā arī četri kaujinieki internacionālisti.

Ar īsu uzrunu, kurā izskanēja apsveikuma un pateicības vārdi kara un darba veterāniem, uzstājās agrofirmas ģenerāldirektors Romualds Kavinskis. Mūsu cienījamajiem kara veterāniem un kaujiniekiem internacionālistiem bija sagatavotas piemiņas dāvanas, viņiem pasniedza spilgtos, maija saules pilnos, ziedus. Visiem, kuri tajā novakarē bija zālē, par varonīgajām frontes dzīves dienām savā literāri muzikālajā montāžā stāstīja jaunie māksliniecišķās pašdarbības dalībnieki un ko-

piņi it kā pārstāigāja ugunīgās kara ceļu verstes. So montāžu rūpīgi un pārdomāti bija gatavojuši Riebiņu vidusskolas audzēkņi kopā ar mūsu agrofirmas kultūras nama aktīvistiem, viņu uzvedums izskanēja izjusti un pārliecinoši.

Domās un sirdīs visi kaņvejas pie frontiekiem. Pie visiem kopā un katrā atsevišķi, pie tiem, kuri sēdēja zālē, un kuri nebija, bet kuriem visa mūsu zeme, visi mēs — dzīvie, esam pateicīgi par Uzvaru. Ar klusuma brīdī klāteso-

šie godināja tos ciematniekus, kuri krita kara laukos un okupācijā, kuri aizgājuši no mums pēckara gados — miera laikos. Un kā zvērsts skanēja vārdi: «Mūžīga slava varoņiem, kas atdevuši savas dzīvības par Dzimtenes brīvību un neatkarību!»

Ar plašu svētku koncertu uzstājās celtnieku kultūras pils māksliniecišķās pašdarbības aktieri no Daugavpils, kuri uz mūsu kultūras nama skatuves bija arī īsi pirms Lieldienām un iekaroja skatītāju sirdis. Arī viņu jaunā programma bija bagāta, pilnkrāsīga un krāšņa, ļoti daudzpusīga. Tāpat arī šoreiz katrs pašdarbības aktieru priekš-

nesums tika uzņemts ar lielu atsaucību.

Mūsu zemē iesācies 45. miera pavasaris, tas ir Miera un Cerību pavasaris. Un mēs sakām: paldies Jums, Lielā Tēvijas kara kaujinieki un darbarūki! Stipru Jums veselību un daudzus gadus, laimi Jums un Jūsu ģimenēm! Un lai pāri mums vienmēr slid tik saulaina un mierīga debess kā tajā pirmssvētku dienā!

Zoja AGAFONOVA,
Riebiņu pagasta padomes priekšsēdētāja
ATELĀ: fotogrāfija piemiņai — svinīgā vakara dalībnieki pie kultūras nama parādes ieejas kopā ar agrofirmas ģenerāldirektoru Romualdu Kavinski.

Sveicam tevi, dzīvības devēja!

Ar skaistām tradīcijām ir tāpat kā ar labu zemi — lai tās iekoptu, vajadzīgi gadi, bet aizlaist postā var ļoti ātri. Tā Latvijā bija noticis ar Mātes dienu, kuru maija otrajā svētdienā atzīmē daudzās pasaules valstīs, godinot Māti — dzīvības devēju. Šogad pēc ilgām gadiem atsaukām to svinēt. Mūsu rajonā iniciatore lomu uzņēmas sieviešu padome, kas sniedza palīdzību un deva padomus visiem, kas vien to vēlējas.

Aicinājumam atsaucās

arī mūsu siera rūpnīcas sieviešu padome. Radīt svētīkus — tas nav vienkāršs darbs, tam vajadzīga izdoma, talants un galvenais, vēlēšanās. Vēlmes sagādāt prieku citiem un sev nekad netrūkst rūpnīcas sieviešu padomes priekšsēdētāji Olgai Kivko, tās locekļiem, arod biedrības vietējas komitejas priekšsēdētāji Anitai Muzikantei.

Cerīnu smaržas apdvēstajā rūpnīcas zālē, kuras skatuvi rotāja šai dienai piemērotas dzejoļa rindas, pulcējās svētdienīgi sapo-

sušas māmiņas. Rokdarbu izstādē viņas priecājās par čaklās Lausku ģimenes darinājumiem — mājas mātes Reģinas adījumiem un sveču lējumiem, meitu Ineses un Renātes tamborējumiem. Visiem paika Veras Filimonovas adītais džemperis, Jaka, Oļegs Kivko cimdi, Aritas Muzikantes klūgu vrozīns, Valijas Novičānes un Viļas Skuteles izšuvumi. Ināras Jaunvalkas darbinis florisma tehnikā. Evalda Daukšta ziedu kompozīcijas lieliski papildināja šo

sieviešu rokdarbu skati.

Sarīkojumu ar dzejoli par māti atklāja un vadīja siera rūpnīcā populārais konferansjē Raimonds Babris. Visi sirsnīgi uzņēma Greižu ģimenes ansambli «Valodzīte» no Aglonas internātskolas. Ansambli veido vecāki un viņu meitas — skolnieces Dagnija un Ilze. Meitenes ir ļoti muzikālas, pašas sacer dziesmas, spēlē uz dažādiem instrumentiem. Māmiņai, Dzimtenei, tās dabas skaistumam bija vēlītas ansambļa dziesmas.

Tās skanēja arī tad, kad māmiņas nogaršoja konditorejas izstādes gardumus. Tortes un cepumus bija izcepusi Bronislava Livmane, Viļa Ķemzāne, Reģina Baika.

Svētku dalībniekiem patika Allas Gavrilovas vadītā kultūras nama bērnu deju ansambļa priekšnesumi.

Pasākumā netrūka sirsnības, mīluma, smaidu, prieka. Bet kā bija par maz? Varbūt šeit sanākušo māmiņu un vecmāmiņu mīlulu uzmanības?

M. TROFIMOVA

Godam aizvadīts

Zemnieka darba gada viens no visatbildīgākajiem un izšķirošajiem posmiem ir pavasara sēja. No tās organizētības lielā mērā atkarīga rudens raža. Kā sēja noritējis agrofirmas «Sarkanais Oktobris» kopsaimniecībā?

Maija pirmās nedēļas sākumā palūdzām nelielu interviju no galvenās agronomes **SOFIJAS VJAKSES.**

— Vai agrais pavasaris nepārsteidza mūsu zemes kopējus nesagatavotus?

— Kopš studiju gadiem Lauksaimniecības akadēmijā esmu iegaumējusi zinātnieku atziņu, ka graudaugus nevar iesēt par agru un, jo agrāka sēja, jo labāku ražu tā garantē. Tāpēc šogad sākām sēt tik agri kā vēl nekad manā darba praksē — 27. martā, šķiet, paši pirmie rajonā. Darbus varējām izkārtot mierīgi, bez steigas. Iepriekšējo gadu pieredze rāda, ka racionālāku darba organizāciju var panākt, organizējot augsnes kultivētāju un sējēju kompleksus posmus. Pēc šī principa rīkojamies arī šogad. Jāteic, ka visi sējās nodarbinātie cilvēki centās strādāt ar lielu atbildību, tāpēc izcēlīti kādu citu vidū nebūtu pareizi. Atceros tikai divus gadījumus — katrā ražošanas iecirknī pa vienam — kad man nācās aizrādīt par darbam nesakārtotu sējmašīnu. Mūsu tehnika ir ļoti nepilnīga, tāpēc ekspluatācijā nedrīkst pieļaut nekādas paviršības, lai tās trūkumus vēl nepalielinātu. Kā zināms, pareiza sējas tehnoloģijas ieviešana ir viens no ražas palielināšanas līdzekļiem.

Sobrīd varam teikt, ka visi plānotie 1346 hektāri vasarāju, tāpat bietes iesētas jau pirms Maija svētkiem, iestādīti kartu-

(Nobeigums 3 lpp.)

Deputātu kandidāti

20. maijā Riebiņos notiks atkārtotas tautas deputātu vēlēšanas rajona padomē. Par deputātu kandidātiem izvirzīti četri agrofirmas «Sarkanais Oktobris» darbinieki (skat. mūsu laikraksta 28. aprīļa numuru). Visi viņi ļoti pazīstami mūsu kopsaimniecības ļaudīm.

Visilgāk Riebiņos savu darbu un enerģiju ieguldījis republikas Nopelniem bagātais lauksaimniecības darbinieks Romualds Kavinskis. Viņa biogrāfijas datus var atrast ne tikai agrofirmas «Sarkanais Oktobris» kadru daļā, bet arī Latvijas padomju enciklopēdijas 5. sējuma. Dzimis 1928. gada 11. martā. Triju bērnu tēvs. No 1949. līdz 1955. gadam strādājis par skolotāju un skolu direktoru Preiļu rajona skolās. Kopš 1955. gada — kolhoza «Krasnij Oktjabri» priekšsēdētājs, bet pēc agrofirmas «Sarkanais Oktobris» nodibināšanas — tās ģenerāldirektors. Ikgadējs Riebiņu ciema izpildkomitejas loceklis.

Ilmārs Meiškāns ir visjaunākais no četriem deputātu kandidātiem — dzimis 1961. gada 30. oktobrī Riebiņu ciemā. Precējies, divu bērnu tēvs. Pēc Preiļu vidusskolas beigšanas dzimtajā kolhozā strādājis celtniecībā. Bilis Ilmārs Meiškāns ir visjaunākais no četriem deputātu kandidātiem — dzimis 1961. gada 30. oktobrī Riebiņu ciemā. Precējies, divu bērnu tēvs. Pēc Preiļu vidusskolas beigšanas dzimtajā kolhozā strādājis celtniecībā. Bilis

darbu vadītājs, celtniecības iecirkņa priekšnieks, bet kopš šī gada aprīļa — inženieris celtnieks agrofirmas līnu fabrikā. Neklātienē ieguvis augstāko izglītību. Sajā sasaukumā ievēlēts Riebiņu pagasta Tautas deputātu padomē, kur izraudzīts par pagasta sociālās attīstības jautājumu pastāvīgās komisijas priekšsēdētāju.

Leonīds Sorokins dzimis 1957. gada 20. maijā. Precējies, ir divi bērni. Vēlu sovhoztehnikumā ieguvis vidējo speciālo izglītību. Līdz dienestam armijā strādājis dzimtajā M. Gorkija kolhozā par traktoristu. Kopš 1977. gada viņa dzīves gaitas saistītas ar kopsaimniecību «Sarkanais Oktobris». Bijis šoferis, automehāniks, autotransporta dienesta priekšnieks, bet ar šo gadu viņam uzticēti galvenā dispečera pienākumi.

Evalds Surgutis dzimis 1953. gada 24. oktobrī. Divu bērnu tēvs, 1971. gadā beidzis Beberenes sovhoztehnikumu un ieguvis veterinārfeldšera specialitāti. Viņa darba mūža līdz šim bijušas trīs darbavietas — Raiņa kolhoza kolhozs «Vienība» un «Sarkanais Oktobris». Riebiņos pēc neilga pārtraukuma strādā jau 12. gadu. Ir veterinārārsts — ļoti

mākslīgās apsēklošanas tehniks.

RAJONA VĒĻĒSANU KOMISIJAI, LAIKRAKSTA «JAUNAIS CELS» REDAKCIJAI

Latvijas PSR Augstākās Padomes sesijā 1990. gada 4. maijā tika pieņemta Deklarācija par Latvijas Republikas neatkarības atjaunošanu, Uzskatu, ka tas faktiski nozīmē izstāšanos no Padomju Savienības. Šīs Deklarācijas pieņemšana bez visas tautas apspriešanas un referendumma nav nekas cits kā valsts apvērsuma realizēšana Latvijas PSR. Tāpēc es noņemu savu kandidatūru Preiļu rajona Tautas deputātu padomes vēlēšanām 46. Opūgu vēlēšanu apgabalā.

Leonīds Sorokins

Rajona vēlēšanu komisijai iesniedzis atteikumu arī Riebiņu 45. vēlēšanu apgabala deputāta kandidāts Romualds Kavinskis, kurā viņš atsauca savu kandidatūru rajona Tautas deputātu padomes vēlēšanām, motivējot to ar lielo darba slodzi agrofirmas ģenerāldirektora postenī. Viņš uzskata, ka Latvijas Republikas nākotne izšķiršies ekonomikas druvā.

Fasisma upuru piemiņai

Uzvaras gaišais prieks, zaudējumu rūgtums tautas sirdī mīt cieši blakus.

«Pēc Baltijas atbrīvošanas noskaidrojās, ka okupācijas gados Latvijas teritorijā aizgāja bojā 650 tūkstoši cilvēku, 280 tūkstoši ar varu un viltu aizvesti uz Vāciju. Baltijā tika iznīcināti vairāk nekā 330 tūkstoši ebreju tautības cilvēku, tajā skaitā vairāk nekā 70 tūkstoši Latvijas ebreju.» (No vēstures zinātnieko monogrāfijas.)

Arī mūsu ciematā ir šā-

du fašisma upuru kapī. Pēc tradīcijas ikgadējās Uzvaras svētku svinības sākas ar sēru mītiņu tajos. Skolotāja Valentīna Mičāne pastāstīja par tiem mūsu ciemata ļaudīm, kas apbedīti kapos, par briesmīgo traģēdiju, kas šajā mežā norisinājās 1941. gada 23. augustā. Viņa aicināja mūs visus, šodien dzīvojošos, vienmēr atcerēties par saviem līdzpilsoniem, kuri cīnījās pret fašismu atdevuši visdārgāko — dzīvību.

Mītina dalībniekus uzrunāja Riebiņu pagasta izpildkomitejas priekšsēdētāja Aina Tumašova, skolēni sniedza priekšnesumus

Godam aizvadīts cēliens

(Sākums 1. lpp.)

peļ. Sausais laiks apturēja linu sēju. Ja mitruma apstākļi maijā neuzlabotos, būtu spiesti linām plānotās platības aizvietot ar kukurūzu. Lietu ļoti gaidīja arī ziemāju un vasarāju lauki. Rudzi jau stiebro, lāgā nepaaugušies, kūdrainās augsnes sējumi sāka dzeltēt. Mitruma trūkuma dēļ bremsējās parastie augu aizsardzības un vīrsmēslošanas pasākumi.

— Kādu vietu sējplānbu struktūrā ieņem kultūras, kas varētu kompensēt kombinētās lopbarības deficītu, kurš acimredzot būs arī šogad?

— Esam paplašinājuši tādu kultūru platības, kas palielinātu olbaltumvielu sastāvu lopu racionā. Tā pagājušajā gadā lopbarības pupas bijām iesējuši 30 hektāros, bet šogad platību gandrīz divkāršojām. Govis ne tikai ļoti labprāt ēd pupu skābarību, bet jūtami pieaug arī piena izslaukums. Kopā ar graudaugiem šogad 25 hektāros esam iesējuši vikus, audzēsim arī zirņus. Ļoti ražīgs ir jaunais bastarda abolīns «Priekšu teraploids».

Runājot par jaunām lopbarības kultūru šķirnēm, jāteic, ka šogad pēc Ekonomikas institūta lūguma mūsu kopsaimniecība kļuvis par izmēģinājuma lauku četru Ungārijā izaudzētu kukurūzas šķirņu pārbaudei republikas apstākļos. Iesējām pa 200

kilogramiem katras šķirnes platīdās, jo uzdevums ir iegūt pēc iespējas lielākā vāļišu gatavības pakāpē. Vispār šķirņu dažādošana ir viena no ražas kāpināšanas sastāvdaļām, tāpēc ļoti uzmanīgi šķirņu izvēlei jāpievērš uzmanība. Kādas jaunas šķirnes piedāvā zinātnieki. Sākumā izmēģinām jaunieģuvumu nelielā platībā un, kad pārliecināties par tā ražīgumu, sējumiņus paplašinām. Tā pagājušajā gadā iesējām tikai divas tonnas miežu «Linga», bet šogad šī šķirne mums aizņēma jau 99 hektārus. Labi sevi rekomendējuši mieži «Svalef», tie augs 420 hektāros. Isti neapmierina auzu šķirne «Selma», kas šogad vēl aizņēma 311 hektārus, tāpēc meklējam kvalitatīvāku aizvietotāju. Jau «izgāzās» šķirne «Brenden», kuru valrs nesēsim, augstražīgākas šķiet auzas «Bug», nākamgad gribam dabūt «Līvu» un «Māru». Savu piemājas lauku esam pārcēlu kartuociu šķirņu pārbaudei. Pēc ilgām meklējumiem priekšroku atkal gribam dot šķirnēm «Olev» un «Laimdota».

Vis tas, kam šeit garāmeirot pieskāros, ietilpst plašajā un daudzpusējā jēdzienā «zemkopības kultūra». Jo auzstāka tā mums hūs jo lielākas ražas varēsīm iegūt. Paskatīties iāatzīst, ka pagaidām rezerves vēl ir ļoti lielas.

Intervēja L. LAUCE

Interesanti, lietderīgi

kam, nolasīt fragmentu no bērnodārzu programmas tekstiem un noteikt tā autoru, izgatavot dzīparu lelīti, izveidot ziedu kompozīciju, uzklāt dzimšanas dienas galdū vienai personai. Katru no šiem konkursa posmiem vērtēja žūrija, kurā ietilpa attiecīgo nozaru rajona speciālisti.

No 8 Līvānu un Preiļu bērnodārzu konkursā piedalījās tikai 7 audzinātājas. Tas notika Preiļu 1. bērnodarzā. Ne jau veltī teic, ka mājās pat sienas palīdzot: visvairāk punktu ieguva šī dārziņa audzinātāja Anna Kļavinska. Arī trešajā vietā — viņas koleģe Irēna Sinkeviča. Toties otrā bija Natālija Fomina no «Ausekliša», kuru mūsu agrofirmas uzskata arī par savējo. Viņai tika balva — ceļazīme uz Gruziju, Amai Kļavinska — uz Bulgāriju, bet skatītāju simpātiju balvas ieguvejai līvānietei Lolītai Mukānei — uz Rumāniju.

Sādi profesionālās meistarības konkursi ir interesanti gan to dalībniekiem, gan skatītājiem. Tāpēc komjaunatnes rajona komiteja domā paplašināt gan konkursu «ģeogrāfiju» (piemēram, sarīkot lauku bērnodārzu audzinātāju konkursu), gan arī profesionālo spektru (piemēram, konkursu jaunajām šuvējām).

M. GEKISA

ATTELOS:

augšā pa kreisi — konkursa dalībnieces pie pašu servētajiem galdiem, pirmā no kreisās — III vietas ieguvēja Irēna Sinkeviča no Preiļu 1. bērnodarza;

pa kreisi — Anna Kļavinska no tā paša 1. bērnodarza, viņa ieguva I. vietu; augšējā attēlā — konkursa dalbniece no siera rūpnīcas bērnodarza Natālija Fomina.

J. SILICKA foto

Kam vajadzīgi tukšie solījumi?

Rajona laikraksta «Novadnieks» aprīļa pasta apskatā izlasīju preiļietes A. Ceirānes vēstuli par rajona centra pilsētas pievilcību. Pilnīgi viņu atbalstu, sevišķi rindkopā par varas darbiem Raiņa bulvārī pie rajona izpildkomitejas un kinoatētra «Ezerzeme», preti partijas un komjaunatnes rajona komitejas ēkai. Cik līdzekļu darbaspēka tika iztērēts, cik būvmateriālu izšķiests un cik degvielas sadedzināts? Un vai kas labāks iznācis? Manuprāt, vecais laukums bija mājīgāks, daļiāks, sirdij tīkamāks. Kādreizējais Preiļu pilsētas izpildkomitejas priekšsēdētājs M. Anistratovs izteicās: «Tagad, ejot pa

betona plāksnēm, veciem cilvēkiem kājas metas rievās. Atkalās tās apstiklojas ar ledu, ka nevar paļēt. Paši sev rātslaukumu uzbūvēja, bet kārtīgu pirti uzcelt kā nevēdz, tā nevēdz. Un pilsētas centrā mitrā laikā nedz gastroņomā, nedz maizes veikalā nevar ieiet bez gumijas zābakiem un bez laipām...».

Jā, šis bēdīgi slavenais centrs... 1988. gada 26. jūlijā laikrakstā «Lenina Karogs» bija publicēts raksts zem rubrikas «Jautājums pēc būtības». Cik tur jauki solījumi! Drīz būs pagājuši divi gadi, kā tie izsacīti. Izrādās, ka par šādiem solījumiem un līdzekļu izšķiešanu nemākulīgās izdarībās nav ne-

kādas morālas un materiālās atbildības. Būtu vajadzīgs, kur tad isti šie 260 tūkstoši rubļu galu galā izlietoti. Jo divu gadu laikā pilsētas centrā, kur apgrozās tik daudz darba cilvēku, nav likvidēti ne putekli vai dubļi, ne bedres.

1990. gada 20. janvārī laikrakstā «Lenina Karogs» atkal publicēts raksts «Kas notiek pilsētas centrā?». To parakstījis rajona galvenais arhitekts V. Nikolajevs. Atkal solījumi, solījumi... Un vēl pievienots attēls ar centrālā laukuma projekta fragmentu. Tiešām jauks rasējums. Iebāz to kabatā un staigā kā sapnos. Bet pilsētas

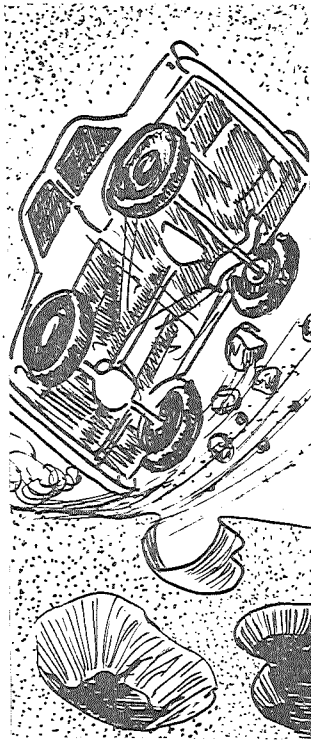
centram no šī zīmējuma ne silts, ne auksts. Tā pati netīrība un bezgaumība ik dienas jāpacieš gan pašiem preiļiešiem, gan iebrucējiem. Bet dažādu rangu priekšnieki gan mutvārdos, gan rakstiski apsola: «Būs, būs reiz Preiļos labiekārtots skaists centrs». To pašu nokērc mazais kovārnītis uz jubilejas akmens: «Dārgs, dārgs šis mans akmens, tikai precīzi nezinu, cik dārgs tas iznācis.»

Tā, lūk, iet mūsu Preiļos. Priekšnieki apmaina krēslus, bet tautai legalvo kā vecā romiešu parunā: «Cras, cras, semper cras» (būs, būs ritu būs).

J. PELSS

No redakcijas.

Kamēr šis raksts tika gatavots un atradās tipogrāfijā, Preiļu centrā notikušas patīkamas pārmaiņas — aizlīdzinātas bedres, rajona izpildkomitejas lielākajā Brīvības, Daugavpils, Rēzeknes un Komjaunatnes ielu daļā parādījis jauns asfalta segums. Tomēr arī citās ielās vajadzīgs tāds pats remonts, labiekārtošana. Mūsu domas dalās ar autoru jautājumā par laukumu pie rajona izpildkomitejas — pilsētas galvenajam laukumam tomēr jābūt reprezentablākam, monumentālākam.

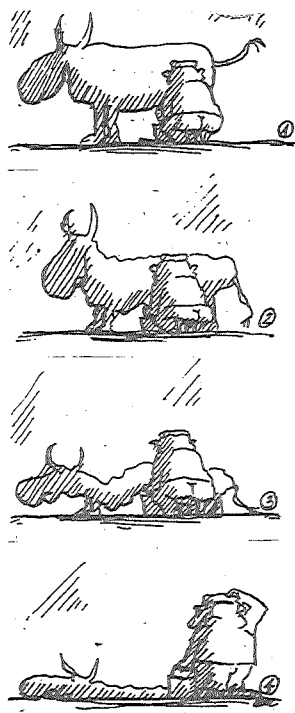
6. JAUNLOPU SLIMĪBU ARSTESANA UN PROFILAKSE

Svarīgi ir apkarot lipīgas slimības. Jaunlopi daudz slimo ar caureju, kuras terosinātāji ir dažādi vīrusi, it sevišķi liellofēmās. Jo mazāka lopu novietne, jo mazākas iespējas dzīvniekiem saslimt ar šādu vīrusu izraisītajām slimībām. Jāsaka, zemnieku saimniecības tādas problēmas neskar.

Tikko piedzimušam telnam dod speciālu vakcinu un tikai pēc 20 — 30 minūtēm var izēdināt pirmpienu. Tas ir ļoti efektīvs pasākums, bet ne visur var pielietot, jo nepieciešama liela precizitāte, jādod arī nakts laikā dzimušam.

Vakcinējot grūsnas govis, šīs aizsargvielas nonāk jau pirmpienā, jaundzimušie tās saņem ar pirmo dzirdināšanu. Arī šī metode ir efektīva, bet izdarāma tikai tad, ja ir garantija ka jaundzimušais telinš

Galvenā nozare

pirmpienu saņems tieši no savas mātes. Efektu, tāpat, dod tajās fermās, kur praktizē zīdīšanu pie mātēm.

Ir ardu formulu vakcīnas telu un sivēnu slimību profilaksē, kā izejmateriālu izmanto kritušo un piespiedu nokauto dzīvnieku zarnas — imogēno preparātu. Tas pielietojams tikai tajā pašā noteiktajā fermā, kur ir šis specifiskais mikroorganismu fons.

Arī leikozes profilakses sistēmā ietveramie pasākumi ir atkarīgi no vietējās situācijas.

Ja slimos un aizdomās turamos dzīvniekus nevar izolēt citā novietnē, tad tie vismaz jānovieto fermas vienā galā, ierobežojot kontaktus ar citiem.

No dzīvnieku lipīgajām slimībām var izsargāties, ievērojot veterināros noteikumus un apstrādes.

V. RUTKOVSKA

Kas notiek Preiļu centrā?

Lasītājs vēlas zināt

Kas notiek Preiļu centrā?

1988. gada 26. jūlijā laikrakstā «Lenina Karogs» bija publicēts raksts zem rubrikas «Jautājums pēc būtības». Cik tur jauki solījumi! Drīz būs pagājuši divi gadi, kā tie izsacīti. Izrādās, ka par šādiem solījumiem un līdzekļu izšķiešanu nemākulīgās izdarībās nav ne-

